

[Kaj Andresen.]

ikke enighed herom. At den nuværende ordning ikke er holdbar, fremgår også af, at kommunerne i adskillige tilfælde må supplere pensionen op med anden hjælp.

Man kunne selvfølgelig løse det ved en forhøjelse af ægteskabstillæggene, men jeg synes, at den højtærede socialminister har fundet en udmærket løsning ved at foreslå, at gifte kvinder på linje med enlige får tilgangsalderen 62 år til folkepensionen. Det vil være en tilfredsstillende ordning for langt den overvejende del af disse ægtepar. Ordningen betyder, at et sådant ægtepar, der før 1. april har skullet klare sig i henholdsvis zone I, II og III for 356, 339 og 308 kr. pr. måned, efter 1. april vil få henholdsvis 468, 448 og 420 kr. pr. måned. En del af forhøjelsen skyldes dog forslaget andre virkninger og pristallet, men den årlige forbedring vil være omkring 1 200 kr. eller ca. 100 kr. pr. måned.

Med det behov, der er blevet for rådighedsbeløbet i hovedstaden og de større byer i de senere år og ikke mindst ved udbygningen af hjemmehjælpen, er en forhøjelse af rådighedsbeløbet blevet både rimelig og nødvendig. Den generelle udlodning, som før var almindelig, er mange steder allerede forsvundet, da beløbene opbruges til de øvrige formål. Jeg kan anbefale den foreslåede forhøjelse.

Socialdemokratiet er enig med ministeren i, at der skal gives de mennesker, som gennem egen opsparring har sikret sig en privatpension eller livrente, en rimelig placering med hensyn til folkepensionen, især i forhold til formueejere med renteindtægt. Det er svært at nå det helt retfærdige i relationen mellem formueindkomst og pensionsindtægt. Det fremgik klart af de henvendelser, folkepensionsudvalget havde i sin tid henholdsvis fra pengeinstitutterne og forsikringsbranchen, men jeg vil gerne anbefale, at man imødekommer pensionisternes ønske om lempeligere fradragregler, så det stadig kan betale sig at tegne livrenteforsikringer eller pensionsordninger.

Jeg kan dog ikke undlade i forbindelse med de foreslåede nye fradragregler at beklage, at det har været nødvendigt at gøre reglerne så indviklede, som tilfældet er, eller rettere at vende tilbage til de komplicerede beregningsregler, vi havde før loven af 1956. Den forenklede indtægtsberegning, som findes i den gældende lov, har lettet arbejdet ude i kommunerne i høj grad. For fremtiden skal man igen til at regne med tre forskellige slags indkomst: formueindkomst, pensionsindkomst og anden indkomst, d. v. s. oftest arbejdsindkomst. Jeg forstår, at formålet har været at skabe en balance mellem formue- og pensionsindtægt, men enkelt er det i hvert fald ikke.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at vel opnår man ved de nye regler større ligevægt mellem formue- og pensionsindkomst, men til gengæld forrykkes ligevægten mellem pensionsindtægt og arbejdsindkomst. Det vil jo efter forslaget blive sådan, at den, der efter opnåelsen af folkepensionsalderen opretholder erhvervsarbejde og dermed yder en indsats i produktionen, bliver ringere stillet end den, som lever af en pensionsindkomst alene. En mere lige placering her ville være ønskværdig, men jeg skal ikke foreslå ændringer, navnlig ikke da forslaget i øvrigt indeholder en række betydelige forbedringer, og fordi en hurtig gennemførelse af forslaget efter min opfattelse er ønskelig.

De tilsvarende ændringer i lov om enkepension kan jeg anbefale.

Mit parti vil medvirke til en hurtig gennemførelse af forslagene.

Søren Andersen: Det foreliggende lovforslag er jo kastet på folketingets bord som et hasteforslag, selv om det behandler forhold, som kunne forudses, og som der på et tidligere tidspunkt har været gjort opmærksom på. Når man tænker på den dyng af forslag, vi har fået fra den højtærede socialminister i denne vinter, kan jeg ikke lade være at minde om, at folketinget ikke er noget ekspeditionskontor; det har et an-